

[Undervisningsministeren]

der ved disse prøvers udformning og afvikling, men dette har ikke været uforudset. Det har vel heller ikke været uforudset, at man i kredse, der var modstandere af den nye folkeskolelov, ville benytte den først afholdte prøve til at angribe denne. Dette skete som bekendt sidste sommer for fuld styrke, sideløbende med prøvernes afholdelse og mest byggende på enkeltpersoners udtalelser om sværhedsgrad, udtalelser, hvorefter prøverne nærmest måtte forekomme værdiløse.

Efter at direktoratet for folkeskolen, folkeoplysning og seminarier m. v. har haft lejlighed til at gøre det endelige resultat af prøverne op, tegnede der sig imidlertid et andet og mere nuanceret billede. Karaktererne udviste en spredning over 13-skalaens 10 trin, en spredning, som må anses for ganske tilfredsstillende. Direktoratet har på grundlag af karakterfordelingerne i de enkelte fag foreslået, at man forsøger en justering af de kommende prøvers sværhedsgrad i såvel opadgående som nedadgående retning. Jeg har forstået, at man på et møde mellem repræsentanter for forligspartierne har drøftet dette forhold, og at der her var enighed om at tilslutte sig direktoratets opfattelse.

I den nuværende prøvestruktur arbejdes der med to prøveniveauer i folkeskolen, og efter kristeligt folkepartis forslag bliver der tale om fire prøveniveauer. Der er for mig ingen som helst tvivl om, at det vil være meget vanskeligt at foranstalte prøver, der med fornøden klarhed kan sætte skel mellem disse fire niveauer. Det skal nok vise sig, at man løber ind i tekniske vanskeligheder, der på ingen måde er mindre end de bestående.

Hertil kommer så, at det valg af kursus i de forskellige fag, som den enkelte elev skal foretage allerede på 7. klassetrin, bliver meget mere afgørende for elevens fremtidige muligheder, end tilfældet er i dag. Dette kan medføre, at elever vælger udvidet kursus også i tilfælde, hvor alt taler for, at valg af grundkursus ville give dem større mulighed for fremgang i det pågældende fag.

Kristeligt folkepartis lovforslag kan ikke betragtes som et forslag til en justering af folkeskoleloven. Det er et forslag, der på afgørende måde ændrer lovens indhold. En så afgørende ændring bør ikke kunne finde sted så kort efter lovens vedtagelse, og allerede inden det prøvesystem, som den beskriver, har fået mulighed for at vise sin berettigelse.

For det forholder sig jo således, at folkeskolens udvidede afgangsprøve endnu ikke har haft sin debut; det sker først her i den kommende sommer.

Jeg føler mig ikke berettiget til at udtrykke nogen tvivl om, at kristeligt folkepartis hensigt med at fremsætte lovforslaget er at få det vedtaget, men man tør vel gå ud fra, at kristeligt folkeparti, såfremt lovforslaget ikke vedtages, i det mindste har opnået at få markeret et principielt standpunkt til spørgsmålet om afsluttende prøver i folkeskolen.

Skulle det gå, som jeg håber, og som jeg da også forventer, finder jeg for min part ikke, at fremsættelsen af lovforslaget i sig selv nødvendigvis må betragtes som afslutningen på samarbejdet mellem de fem forligspartier om folkeskolespørgsmålet. Men om dette vil blive tilfældet, må naturligvis bero på en vurdering i hvert enkelt af disse partier og herunder ikke mindst på kristeligt folkepartis egen vurdering.

Helle Degn (S):

Kristeligt folkeparti forsøger med dette lovforslag at fremkalde en debat om afgangsprøverne i folkeskolens ældste klasser og dette for os at se på et helt uanstændigt tidspunkt. Vi har ikke set, hvorledes disse prøver vil kunne blive gennemført blot en eneste gang i praksis efter vedtagelsen af folkeskoleloven. Det afslører for os blot den kendsgerning, at kristeligt folkeparti har behov for særskilt og på bekostning af andre måske at skilte med deres syn på prøverne i folkeskolen.

Ingen er vel i tvivl om, at der består den samme uenighed mellem kristeligt folkepartis synspunkter og socialdemokratiets synspunkter, som der gjorde i 1975, da forliget blev indgået om folkeskoleloven. Derfor har socialdemokratiet kun yderligere at føje til dette lovforslags behandling her i tinget, at hvis det blev vedtaget, måtte folkeskoleforliget betragtes som brudt, og kristeligt folkeparti ville være årsag hertil. Socialdemokratiet må derfor tage afstand fra lovforslaget.

Halvgaard (FP):

Det er rigtigt, som undervisningsministeren var inde på, at folkeskoleloven blev vedtaget i 1975, og det blev også, som undervisningsministeren gav udtryk for, en kompro-